

УДК 81'373.72: 811.111

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2026.46.1.20>**АНАЛІЗ І СИНТЕЗ ФАКТОЛОГІЧНОГО МАТЕРІАЛУ В ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ (НА МАТЕРІАЛІ ІДІОМАТИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ)****ANALYSIS AND SYNTHESIS OF FACTUAL INFORMATION IN LINGUISTIC RESEARCH (EVIDENCE FROM ENGLISH LANGUAGE IDIOMS)****Ковалюк Ю.В.,***orcid.org/0000-0002-9379-2187**доктор філологічних наук, доцент,**доцент кафедри лінгвістики та перекладу**Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича*

У статті здійснено методологічний аналіз застосування загальнонаукових методів аналізу та синтезу в лінгвістичних дослідженнях на матеріалі ідіоматики англійської мови. Актуальність роботи зумовлена необхідністю адаптації традиційних пізнавальних процедур до специфіки сучасних корпусно-базованих студій та особливої природи ідіоматичних одиниць як знаків із неподільним значенням. Метою розвідки є обґрунтування евристичного потенціалу аналізу й синтезу в поєднанні з індукцією та дедукцією для систематизації оперативно-аналітичних одиниць ідіоматики англійської мови. Сучасні методологічні підходи виходять із діалектичної єдності індукції та дедукції, що відображено в розвитку дедуктивного якісного аналізу, індуктивно орієнтованого тематичного аналізу та підходів подвійної логіки. Дослідження засвідчують, що поєднання індуктивних і дедуктивних процедур є евристично продуктивним для якісного аналізу даних, а абдуктивний (ретродуктивний) аналіз постає оптимальним засобом подолання асиметрії між цими типами пошуку. Матеріалом дослідження слугували дані сучасних англомовних ідіоматичних словників та корпусів BNC²⁰¹⁴ і COCA. У роботі послідовно застосовано прямий (емпіричний), зворотний (елементарно-теоретичний) і структурно-генетичний різновиди аналізу та синтезу, що дало змогу виокремити 88 ідіомно-семантичних груп (ІСГ), систематизувати їх у 11 семантичних кластерах і визначити типові ІСГ за показниками частотності. За допомогою критерію Манна–Уїтні встановлено статистично значущі кореляції у розподілі відносної частотності ІСГ у британському та американському корпусах. У висновках зазначено, що поєднання лексикографічного й корпусного підходів у межах індуктивно-дедуктивної методології забезпечує надійну емпіричну основу пізнання ідіоматики та сприяє формуванню узагальнень, релевантних для подальших досліджень у царинах когніції та дискурсу.

Ключові слова: аналіз, синтез, індукція, дедукція, лінгвістичні дослідження, ідіоматика англійської мови, корпус, дискурс.

The article offers a methodological examination of how general scientific methods of analysis and synthesis are applied in linguistic research, drawing on data from English idioms. The study addresses the need to adapt traditional cognitive procedures to the demands of contemporary corpus-based research and to the distinctive status of idiomatic units as signs with indivisible meaning. Its aim is to demonstrate the heuristic value of combining analysis and synthesis with inductive and deductive reasoning for the systematic organization of operational-analytical units in the study of English idioms. Contemporary methodological approaches are grounded in the dialectical unity of induction and deduction, as reflected in the development of deductive qualitative analysis, inductively oriented thematic analysis, and dual-logic approaches. Research demonstrates that the integration of inductive and deductive procedures is heuristically productive for qualitative data analysis, while abductive (retroductive) analysis emerges as an optimal means of addressing asymmetries between these modes of inquiry. The empirical basis of the study consists of data from contemporary dictionaries of English idioms and the BNC²⁰¹⁴ and COCA corpora. The analysis integrates direct (empirical), reverse (elementary-theoretical), and structural-genetic facets analysis and synthesis, enabling the identification of 88 idiom-semantic groups (ISGs), their grouping into 11 semantic clusters, and the determination of representative ISGs based on frequency patterns. Application of the Mann–Whitney test reveals statistically significant correlations in the distribution of relative ISG frequencies across the British and American corpora. The findings indicate that integrating lexicographic and corpus-based approaches within an inductive–deductive framework provides a robust empirical foundation for the study of idioms and supports the development of generalizations relevant to future research in cognition and discourse.

Key words: analysis, synthesis, induction, deduction, linguistic research, English idioms, corpus, discourse.

Постановка проблеми. Методологія лінгвістичного дослідження є тим підґрунтям, на якому вибудовується вся архітектура наукового пошуку. Як зауважує О. Селіванова, “методологія лінгвістики – це вчення про принципи побудови, форми й способи організації наукового пізнання мови, а також система принципів, що визначають загальний підхід до вивчення мовних

явищ” [7, с. 359]. В умовах поліпарадигмальності сучасного мовознавства, коли співіснують і конкурують структурна, функціональна, когнітивна та дискурсивна парадигми [1, с. 24–25], питання методологічної рефлексії набуває особливої ваги. Як слушно наголошує М. Кочерган, “будь-який метод – це система дослідницьких прийомів, застосування яких дає можливість вивчити пев-

ний об'єкт" [5, с. 365]. Утім, саме застосування методу передбачає не лише його декларативне згадування, а й глибоке розуміння його пізнавальних можливостей, меж застосовності та специфіки адаптації до конкретного об'єкта дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Сучасна методологічна думка акцентує увагу на діалектичній єдності дедуктивного та індуктивного аналізів. С. Файф та Дж. Госнер розробили методіку дедуктивного якісного аналізу (Deductive Qualitative Analysis), призначену для систематичного тестування, уточнення або спростування теорії шляхом інтеграції дедуктивних та індуктивних векторів дослідження [16]. На відміну від обґрунтованої теорії (grounded theory), спрямованої на індуктивне формування теоретичних узагальнень на основі емпіричних даних, дедуктивний якісний аналіз призначений переважно для перевірки, уточнення, спростування та переформулювання теорії. Л. Лаарі здійснив індуктивно орієнтований тематичний аналіз, спрямований на з'ясування епістемологічних засад індуктивної та дедуктивної логіки в якісному вивченні даних. На основі 26 розглянутих публікацій було виявлено шість тем: 1) планування дослідження (planning the research); 2) основи кодування (coding fundamentals); 3) індуктивна та дедуктивна логіка (inductive and deductive logic); 4) контент-аналіз (content analysis); 5) виражений та латентний аналіз (manifest and latent analysis); 6) тематичний аналіз (thematic analysis). Огляд засвідчив, що підхід подвійної логіки (dual-logic approach) до якісного аналізу даних у дослідженнях наук про здоров'я є доречним для отримання суттєвих аналітичних висновків з метою подальшого вдосконалення галузі аналізу даних. Абдуктивний або ретродуктивний аналіз визначено як найбільш відповідний підхід до якісного аналізу даних, оскільки дослідники зазвичай тяжіють або до індуктивної домінанти за умови ослабленої дедуктивної компоненти, або навпаки [17]. К. Праудфут запропонував індуктивно-дедуктивний гібридний тематичний аналіз у змішаних методах дослідження. Запропонований підхід передбачає індуктивне виявлення тематичних структур безпосередньо з емпіричних даних із подальшою гібридизацією або поєднанням із темами, виведеними дедуктивно. Така взаємодія індуктивних і дедуктивних компонентів забезпечує їхнє взаємне підсилення. У результаті синтезу між індуктивно-дедуктивним гібридним тематичним аналізом та його кількісним компонентом може ретродуктивно сприяти формуванню нових теоретичних узагальнень [20].

Постановка завдання. Актуальність пропонованої розвідки зумовлена кількома чинниками. По-перше, в українській лінгвістичній традиції бракує системних рефлексій щодо адаптації загальнонаукових методів аналізу та синтезу до специфіки досліджень у царині ідіоматики англійської мови. По-друге, розвиток корпусної лінгвістики суттєво змінив емпіричну базу мовознавчих студій, що вимагає переосмислення традиційних методологічних підходів [3; 4].

Виклад основного матеріалу. Аналіз і синтез становлять нерозривну діалектичну єдність пізнавальних операцій, що забезпечують рух наукової думки від нерозчленованого цілого через його розкладання до нового, збагаченого розуміння цілісності. За визначенням "Філософського енциклопедичного словника", аналіз – це «процедура уявного (іноді й реального) розчленування досліджуваного об'єкта на складові елементи з метою їх відносно самостійного вивчення» [9, с. 22], тоді як синтез – «процедура поєднання елементів в єдине ціле» [ibidem, с. 569].

Важливо усвідомлювати, що в реальному пізнавальному процесі аналіз і синтез не є механічно послідовними етапами, а взаємопроникають і обумовлюють один одного. Як наголошують А. Грабченко і колеги, "аналіз і синтез взаємопов'язані, вони становлять єдність протилежностей. У реальній пізнавальній діяльності аналіз і синтез виступають як функції мислення, що постійно доповнюють одна одну" [2, с. 24]. Ця діалектика набуває особливого значення в лінгвістиці, де об'єкт дослідження – мова – сама по собі є системою, в якій "немає нічого, крім відмінностей" [8, с. 119].

Зважаючи на значимість аналізу та синтезу як механізмів квалітативного опису одиниць дослідження та встановлення закономірностей, зв'язків і відношень між ними [11, с. 399], в актуальній статті вони нерозривно пов'язані з індукцією та дедукцією і залучаються як у теоретичній (визначення та структурування основних складових ідіоматики англійської мови), так і в практичній (лексичне наповнення та встановлення зв'язків і відношень між компонентами значення ідіом як складовими досліджуваних ІСГ) частинах. У роботі враховано всі види аналізу та синтезу, характерні для наукових досліджень такого штибу [2, с. 25]:

а) *прямий або емпіричний аналіз і синтез*: виокремлення емпіричного матеріалу за "номінативним типом" ідіоматичних одиниць [15, с. 97], наприклад, *come up smiling* "не занепадати духом" [10], *pull the plug* "припинити співпрацю" [10];

групування емпіричного матеріалу, послуговуючись методами *компонентного* (дослідження значення слова через виокремлення мінімальних семантичних ознак) та *дефініційного* аналізу (вивчення значення слова чи виразу шляхом аналізу його словникових тлумачень) [6] та *семантичної кластеризації* (semantic clustering) – групування ідіоматичних одиниць за подібністю їхніх значень [18] ІСГ мовного простору. Цю процедуру можна продемонструвати на прикладі ІСГ ВЛАДА у вигляді дендрограми, яка відображає її основні семантичні кластери:

б) *зворотний або елементарно-теоретичний аналіз і синтез*: виокремлено 88 ІСГ та методом семантичної кластеризації з'ясовано гіпероніми-назви угруповань ІСГ із спорідненою семантикою:

– **емоції та психічні стани людини**: *anger and annoyance; anxiety and worry; happiness, pleasure and enjoyment; hope and optimism; jealousy and envy; madness; unhappiness and disappointment;*

– **соціальна взаємодія, відносини та влада**: *argument and conflict; boastfulness and conceit; bribery; cooperation; family; friends and acquaintances; forgiveness and reconciliation; gossip and rumour; hypocrisy; love; marriage; power; reputation and fame; revenge and retribution; secrecy; self-interest; traitors and treachery;*

– **статус та суспільство**: *class; equality; justice; laziness; money, wealth and prosperity; poverty; power; strength; success; weakness; work and employment;*

– **екзистенційні концепти**: *age; beauty; death; experience; fate and chance; health and illness; nakedness; pregnancy; youth;*

– **етика та мораль**: *honesty; indecision and prevarication; integrity; duty and responsibility;*

– **просторово-темпоральні та акціональні концепти**: *action; departure; haste and speed; opportunity; preparation and readiness; surprise; thoroughness; time; travel and transport;*

– **негативні ситуації та виклики**: *crisis; danger; debt; deception and lying; failure; misfortune and adversity; mistakes; violence; warfare;*

– **інтелектуальні та когнітивні концепти**: *certainty; doubt and uncertainty; intelligence and knowledge; foresight and the future; language, speech and conversation;*

– **матеріальні та фізичні аспекти**: *clothes; expense; excess and extravagance; food; weather;*

– **дозвілля та вади**: *drinking; drugs; sex;*

– **структурні та абстрактні концепти**: *change; chaos and disorder; futility.*

в) *структурно-генетичний аналіз і синтез*: за принципом найбільшої частотності вживання ідіоматичних одиниць у корпусах BNC2014

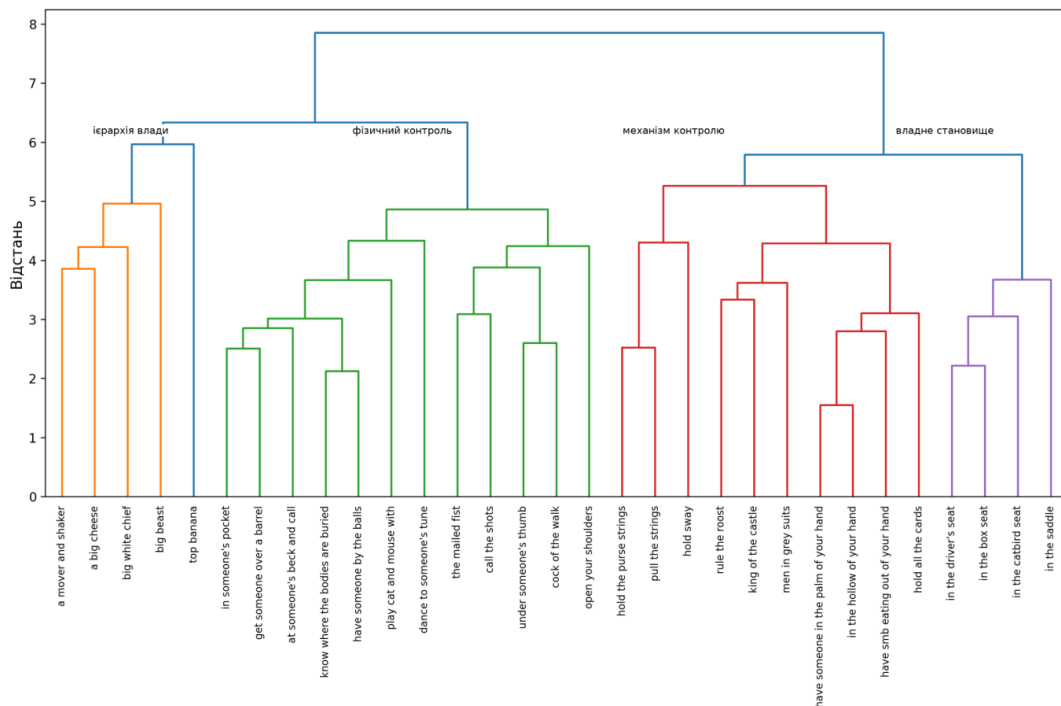

Рис. 1. Кластерна дендрограма ІСГ ВЛАДА

і СОСА виділено типові ІСГ – ARGUMENT AND CONFLICT; BOASTFULNESS AND CONCEIT; BRIBERY; COOPERATION; FAMILY; FRIENDS AND ACQUAINTANCES; FORGIVENESS AND RECONCILIATION; GOSSIP AND RUMOUR; HYPOCRISY; LOVE; MARRIAGE; POWER; REPUTATION AND FAME; REVENGE AND RETRIBUTION; SECRECY; SELF-INTEREST; TRAITORS AND TREACHERY.

Матеріалом дослідження слугували ідіоматичні словники сучасної англійської мови. Роль провідного лексикографічного джерела для відбору та впорядкування фактологічного матеріалу виконував *The Oxford Dictionary of Idioms, Fourth edition (2020)* [10], який загалом налічує понад 10000 ідіоматичних одиниць. Як допоміжні лексикографічні джерела для верифікації та розширення фактологічного матеріалу, а також для перекладу українською мовою використовувалися *Collins Cobuild Idioms Dictionary, Fourth edition (2020)*, *The American Heritage Dictionary Of Idioms, Second Edition (2013)* *Cambridge Idioms Dictionary (2006)*, *Longman Idioms Dictionary (1998)*, *Українсько-англійський та англо-український фразеологічний словник (2020)* та *Англо-український фразеологічний словник, 3-тє видання (2006)*.

Беручи до уваги сказане вище, вибірка ідіом здійснювалася за результатами зворотного або елементарно-теоретичного аналізу та синтезу ідіоматики англійської мови, який дав змогу з'ясувати, що семантичний кластер ІСГ СОЦІАЛЬНА ВЗАЄМОДІЯ, ВІДНОСИНИ ТА ВЛАДА, у порів-

нянні з іншими кластерами, є найбільш кількісно представленим з погляду ІСГ, які входять до його складу. Масив кластера побудовано з урахуванням 36 ідіом ІСГ *КОНФЛІКТ* (argument and conflict), 28 ідіом ІСГ *СПІВПРАЦЯ* (cooperation), 24 ідіом ІСГ *КРИТИКА* (critics and criticism), 11 ідіом ІСГ *ПРИМИРЕННЯ* (forgiveness and reconciliation), 19 ідіом ІСГ *КОРУПЦІЯ* (bribery, corruption and extortion), 34 ідіом ІСГ *ВЛАДА* (power), 24 ідіом ІСГ *ОБМАН* (deception and lying), 18 ідіом ІСГ *ПРИНИЖЕННЯ* (embarrassment, shame and humiliation), 28 ідіом ІСГ *ГОТОВНІСТЬ* (preparation and readiness), 15 ідіом ІСГ *РЕПУТАЦІЯ* (reputation and fame), 16 ідіом ІСГ *ПОМСТА* (revenge and retribution), 30 ідіом ІСГ *ТАЄМНИЦЯ* (secrecy), 17 ідіом ІСГ *ЗРАДА* (traitors and treachery), 18 ідіом ІСГ *НАСИЛЬСТВО* (violence) та 11 ідіом ІСГ *ВОРОЖНЕЧА* (warfare). В таблиці 1.1 вказано зведені показники частотності вживання ідіом зазначених ІСГ у корпусах англійської мови BNC₂₀₁₄ [13] і СОСА [14] в розрізі їхніх абсолютних і відносних величин.

Відносна частотність дає змогу більш точно зіставити отримані результати, внаслідок чого розбіжності між корпусами BNC і СОСА є не такими відчутними (а в деякій мірі – еквівалентними або співмірними), як на рівні показників абсолютної частотності. Це припущення можливо перевірити на основі статистичних методів, зокрема критерію Манна-Уїтні [19]. Якщо висунути гіпотезу, що між двома вибірками (в даному випадку – зведеними показниками відносної частотності ідіом досліджуваних ІСГ у корпусах

Таблиця 1

Абсолютна та відносна частотність ІСГ у корпусах BNC і СОСА

ІСГ	Частотність, BNC		Частотність, СОСА	
	абсолютна	відносна	абсолютна	відносна
КОНФЛІКТ	347	3,47	3740	3,40
СПІВПРАЦЯ	438	4,38	7238	6,57
КРИТИКА	453	4,53	3795	3,45
ПРИМИРЕННЯ	135	1,35	1925	1,75
КОРУПЦІЯ	148	1,48	1782	1,62
ВЛАДА	587	5,87	6083	5,53
ОБМАН	179	1,79	2151	1,95
РЕПУТАЦІЯ	55	0,55	762	0,69
ПРИНИЖЕННЯ	121	1,21	1554	1,42
ГОТОВНІСТЬ	301	3,01	3382	3,07
ПОМСТА	156	1,56	1806	1,64
ТАЄМНИЦЯ	182	1,82	2253	2,05
ЗРАДА	52	0,52	490	0,45
НАСИЛЬСТВО	117	1,17	1290	1,17
ВОРОЖНЕЧА	48	0,48	511	0,46

BNC і COCA) не існує значної різниці (нульова гіпотеза), її можливо перевірити за допомогою наступних формул:

$$U_{BNC} = n_{BNC}n_{COCA} + \frac{n_{BNC}(n_{BNC}+1)}{2} - \Sigma R_{BNC} \quad (1)$$

$$U_{COCA} = n_{COCA}n_{BNC} + \frac{n_{COCA}(n_{COCA}+1)}{2} - \Sigma R_{COCA} \quad (2)$$

Для зручності в таблиці 1.2 літерами А і Б позначено корпуси BNC і COCA, відповідно. Суми рангів для корпусів А і Б були введені в формули 1 і 2, відповідно, в результаті чого для вибірки А було отримано значення 121, а для вибірки Б – 109. Значення U Манна-Уїтні є меншим з цих двох, $U = 109$. За твердженням В. Брежні, з логіки цього критерію випливає, що малі значення кри-

терію U свідчать про значні відмінності між вибірками [12, с. 196]. Наступним кроком для підтвердження нульової гіпотези є визначення критерію p . З урахуванням двостороннього критерію значення p 0,363 подвоюється і становить $p = 0,726$. Оскільки вказане значення критерію p перевищує типовий поріг значущості 0,05, нульова гіпотеза не може бути відкинута. Це свідчить про те, що з погляду відносної частотності між кількісними даними аналізованих ІСГ у корпусах BNC і COCA немає значущої різниці.

По-друге, 15 аналізованих ІСГ класифікуються за трьома рівнями частотності – високий, середній та низький – із урахуванням середнього та середнього значень, як це наведено в Таблиці 3.

Таблиця 2

Ранжування показників частотності ІСГ у корпусах BNC і COCA

ІСГ	корпус	ранги	ранги а	ранги б	ІСГ	корпус	ранги	ранги а	ранги б
45	Б	1		1	1,75	Б	16		16
0,46	Б	2		2	1,79	А	17	17	
0,48	А	3	3		1,82	А	18	18	
0,52	А	4	4		1,95	Б	19		19
0,55	А	5	5		2,05	Б	20		20
0,69	Б	6		6	3,01	А	21	21	
1,17	А	7	7		3,07	Б	22		22
1,17	Б	8		8	3,40	Б	23		23
1,21	А	9	9		3,45	Б	24		24
1,35	А	10	10		3,47	А	25	25	
1,42	Б	11		11	4,38	А	26	26	
1,48	А	12	12		4,53	А	27	27	
1,56	А	13	13		5,53	Б	28		28
1,62	Б	14		14	5,87	А	29	29	
1,64	Б	15		15	6,57	Б	30		30

Таблиця 3

Рівні частотності ІСГ в корпусах BNC і COCA

ІСГ	Частотність, BNC		Частотність, COCA	
	частотність	рівень	частотність	рівень
КОНФЛІКТ	3,47	високий	3,40	високий
СПІВПРАЦЯ	4,38	високий	6,57	високий
КРИТИКА	4,53	високий	3,45	високий
ПРИМИРЕННЯ	1,35	середній	1,75	середній
КОРУПЦІЯ	1,48	середній	1,62	середній
ВЛАДА	5,87	високий	5,53	високий
ОБМАН	1,79	середній	1,95	середній
РЕПУТАЦІЯ	0,55	низький	0,69	низький
ПРИНИЖЕННЯ	1,21	середній	1,42	середній
ГОТОВНІСТЬ	3,01	високий	3,07	високий
ПОМСТА	1,56	середній	1,64	середній
ТАЄМНИЦЯ	1,82	середній	2,05	середній
ЗРАДА	0,52	низький	0,45	низький
НАСИЛЬСТВО	1,17	середній	1,17	середній
ВОРОЖНЕЧА	0,48	низький	0,46	низький

Базуючись на даних, наведених у Таблиці 1.3, 5 із 15 вказаних ІСГ відповідають високому рівню, 7 – середньому рівню і 3 – низькому рівню частотності. Для подальшого емпіричного опису залучено 4 ІСГ із високим рівнем (КОНФЛІКТ, СПІВПРАЦЯ, КРИТИКА та ВЛАДА) і 2 ІСГ з середнім рівнем частотності (ПРИМИРЕННЯ та КОРУПЦІЯ).

Висновки. Проведене дослідження дає підстави для формування низки висновків методологічного та предметного характеру.

У методологічній площині встановлено, що в дослідженні ідіоматики англійської мови загальнонаукові методи аналізу та синтезу застосовуються з урахуванням її специфіки. Ця специфіка зумовлена, з одного боку, системним характером мови як об'єкта дослідження (що вимагає постійного врахування парадигматичних, синтагматичних і епідигматичних зв'язків), а з іншого – особливою природою ідіоматичних одиниць як знаків із неподільним значенням (що ускладнює традиційні аналітичні процедури).

Розмежування трьох різновидів аналізу та синтезу – прямого (емпіричного), зворотного (елементарно-теоретичного) та структурно-генетичного – виявилось евристично продуктивним для структурування дослідницького процесу. Прямий аналіз і синтез забезпечили інвентаризацію та

первинну класифікацію ідіоматичних одиниць за номінативним типом, синтаксичною структурою та ідейно-тематичною належністю. Зворотний аналіз і синтез уможливили виокремлення 88 ІСГ та їхню систематизацію у вигляді 11 семантичних кластерів. Структурно-генетичний аналіз і синтез дали змогу ранжувати ІСГ за частотністю вживання в корпусах BNC і COCA та виділити типові групи для поглибленого дослідження.

У предметній площині підтверджено, що поєднання лексикографічного та корпусного підходів забезпечує надійну емпіричну основу досліджень у царині ідіоматики. Застосування критерію Манна-Уїтні для порівняння розподілу частотності ІСГ у корпусах BNC і COCA показало відсутність статистично значущих відмінностей між корпусами ($U = 109$; $p = 0,726 > 0,05$), що свідчить про відносну універсальність виявлених закономірностей у британському та американському національних варіантах англійської мови.

Перспективи подальших досліджень убачаємо в кількох напрямках: (1) розширення корпусної бази за рахунок залучення діахронічних та спеціалізованих корпусів; (2) інтеграція психолінгвістичних методів для верифікації когнітивних моделей; (3) розробка формалізованих процедур автоматизованого виявлення та класифікації ідіом із задіянням методів машинного навчання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Воробйова О.П. Когнітивна поетика: здобутки і перспективи. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. Серія: Романо-германська філологія. Методика викладання іноземних мов. 2011. № 973. Вип. 68. С. 24–28.
2. Грабченко А. І., Федорович В. О., Гаращенко Я. М. *Методи наукових досліджень*. Харків: НТУ «ХПІ», 2009. 142 с.
3. Демська О.М. *Вступ до лексикографії: навч. посібник*. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2010. 266 с.
4. Жуковська В. В. *Вступ до корпусної лінгвістики: навчальний посібник*. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2013. 142 с.
5. Кочерган М.П. *Загальне мовознавство: підручник (3-тє вид.)*. Київ: Видавничий центр «Академія», 2010. 464 с.
6. Левицький В. В. *Семасіологія*. Вінниця: Нова Книга, 2006. 508 с.
7. Селіванова О. *Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія*. Полтава: Довкілля-К, 2006. 716 с.
8. Соссюр Ф. де. *Курс загальної лінгвістики* / пер. з фр. А. Корнійчук, К. Тищенко. Київ: Основи, 1998. 324 с.
9. *Філософський енциклопедичний словник* / [Е.К. Бистрицький, М.О. Булатов, А.Т. Ішмуратов та ін.]; Голова редколегії В.І. Шинкарук. Київ: Абрис, 2002. 742 с.
10. Ayto J. *Oxford Dictionary of Idioms: 4th ed.* Oxford: Oxford University Press, 2020. 448 p.
11. Beavers J., Sells P. Constructing and supporting a linguistic analysis. *Research Methods in Linguistics* / ed. by R. J. Podesva, D. Sharma. Cambridge / New York: Cambridge University Press, 2013. P. 397-421.
12. Brezina V. *Statistics in corpus linguistics: A practical guide*. Cambridge / New York: Cambridge University Press. 2018. 296 p.
13. Brezina V., Platt W. *#LancsBox X* [Computer Software]. Lancaster University, 2025. Available at: <http://lancsbox.lancs.ac.uk>. (дата звернення: 12.2025).
14. COCA (*The Corpus of Contemporary American English*). URL: <https://www.english-corpora.org/coca/> (дата звернення: 12.2025).

15. Fernando C. *Idioms and Idiomaticity*. Oxford / Melbourne : Oxford University Press, 1996. 184 p.
16. Fife S. T., & Gossner J. D. Deductive Qualitative Analysis: Evaluating, Expanding, and Refining Theory. *International Journal of Qualitative Methods*. 2024. Vol. 23. <https://doi.org/10.1177/16094069241244856>
17. Laari L. Inductive-Deductive Qualitative Data Analysis Logic in Health Sciences Research: A Framework for Analysing Qualitative Data. *International Journal of Qualitative Methods*. 2025. Vol. 24. <https://doi.org/10.1177/16094069251381706>
18. Lippincott T., Passonneau R. Semantic Clustering for a Functional Text Classification Task. *Computational Linguistics and Intelligent Text Processing: Proceedings of the 10th International Conference, CICLing 2009, Mexico City, Mexico, March 1-7, 2009* / ed. by A. Gelbukh. London / New York: Springer Cham, 2009. P. 509-522.
19. Mann H. B., Whitney D. R. On a test of whether one of two random variables is stochastically larger than the other. *Annals of Mathematical Statistics*. Vol. 18, № 1, 1947, P. 50-60.
20. Proudfoot K. Inductive/Deductive Hybrid Thematic Analysis in Mixed Methods Research. *Journal of Mixed Methods Research*. 2023. Vol. 17(3). P. 308–326. <https://doi.org/10.1177/15586898221126816>

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 30.04.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.05.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026